

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **H. P.**, zastoupen JUDr. Radimem Kubicou, advokátem se sídlem Ó. Lysohorského 702, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2021, č. j. MSK 45950/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, ze dne 9. 11. 2022, č. j. 25 A 146/2021 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek krajského soudu

[1] Magistrát města Frýdku-Místku (dále jen „správní orgán prvního stupně“) vyrozuměl žalobce oznámením ze dne 8. 2. 2021, č. j. MMFM 17738/2021-Puc (dále jen „oznámení“) o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti oznámení podal žalobce námitky, ve kterých napadal záznam bodů u přestupků ze dne 5. 10. 2019, 13. 6. 2020 a zejména nečitelnost údajů na příkazovém bloku č. S 2859087 ze dne 4. 2. 2021 (dále jen „příkazový blok ze dne 4. 2. 2021“). Správní orgán prvního stupně námitky

žalobce jako nedůvodné zamítl rozhodnutím ze dne 15. 3. 2021, č. j. MMFM 35702/2021, proti čemuž žalobce brojil odvoláním.

[2] Žalovaný vydal dne 3. 5. 2021 rozhodnutí, č. j. MSK 45950/2021, kterým odvolání zamítl. Zejména uvedl, že z příkazového bloku ze dne 4. 2. 2021 lze zjistit osobu přestupce, datum a konkrétní jednání naplňující skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“).

[3] Žalobce rozhodnutí žalovaného napadl žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“).

[4] Krajský soud zkoumal kopii příkazového bloku ze dne 4. 2. 2021, která je součástí správního spisu. Uzavřel, že je zcela čitelná a odpovídá formálním požadavkům na přezkum. Ověřil, že je zde žalobce označen jménem a příjmením, datem narození, adresou trvalého pobytu a číslem občanského průkazu. V popisu skutku je čitelně uvedeno: „4. 2. 2021 v 7:30 hod, Praha 4, S. n. S. řidič MV Rgzn. X nedal přednost v jízdě protijedoucímu vozidlu při odbočování vlevo. Porušil § 21/5 z. č. 361/2000 Sb.“ V příkazovém bloku je dále čitelně uvedeno, že žalobci byla uložena sankce podle „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 8 z. č. 361/2000 Sb.“ Forma zavinění je uvedena textem: „~~úmysl~~/nedbalost (nehodící se škrtněte)“. Výše stanovené sankce je označena jak číslem „2500“, tak slovy „dva tisíce pět set“. Na bloku je dále uvedeno, že byl vydán v Praze dne 4. 2. 2021, oprávněná osoba je označena jménem, příjmením a služebním číslem, není proto spor o její totožnosti. Soud dále potvrdil otisk úředního razítka a podpis úřední osoby a žalobce. Vyhodnotil proto, že příkazní blok je plně způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, a správní orgány proto nepochybily, pokud jej takto použily.

[5] Soud se dále vypořádal s námitkou absence příkazového bloku ze dne 13. 6. 2020 ve správním spisu. Ověřil, že se zde sporná listina nachází a součástí správního spisu byla i v době nahlížení do spisu žalobcem. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

II. Důvody kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že záznam bodů do evidenční karty řidiče nemohl být proveden na základě příkazového bloku ze dne 4. 2. 2021, jelikož zapsané údaje byly zcela nečitelné. Upozornil na to, že snížené nároky na průběh blokového řízení nemohou vést k absenci minimálních zákonných náležitostí rozhodnutí. Dále zdůraznil, že příkaz na místě je jediným podkladem pro provedení záznamu do registru řidičů a pokud je nečitelný, nemůže být vzat za prokázaný skutkový stav a tedy ani skutečnost, zda se stěžovatel dopustil přestupku. Krajský soud měl tedy jeho žalobě v souladu se zásadou *in dubio pro reo* vyhovět.

pokračování

[8] Stěžovatel také krajskému soudu vytkl, že nepostupoval v souladu se zásadami hodnocení čitelnosti textu, které stanovil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 13. 12. 2022, č. j. Vol 9/2022 - 38, ve věci odmítnutí kandidátní listiny prezidentského kandidáta K. J.. Zde kasační soud nečitelnost několika znaků penalizoval nekompromisním vyřazením petentů z podpisových archů. Stěžovatel proto apeluje, aby byl jeho případ posouzen obdobně.

[9] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný, který navrhl kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že je přípustná, má požadované náležitosti, byla podána včas, oprávněnou osobou, a je tedy projednatelná.

[11] Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Tyto vady v rozsudku neshledal.

[12] Kasační stížnost **není** důvodná.

[13] Podstata projednávané věci se omezuje na relativně jednoduchou otázku, zda vydaný příkazový blok ze dne 4. 2. 2021 obстоjí coby podklad pro zápis příslušného počtu (4) bodů do registru řidičů; stěžovatel namítá, že je v celém rozsahu nečitelný a tedy nepřezkoumatelný.

[14] Úvodem Nejvyšší správní soud připomíná, že příkazní řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavená na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění (viz např. rozsudky kasačního soudu ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016 - 34 nebo ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018 -45). Dle § 91 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) pak platí, že: *„správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku.“* Tyto předpoklady byly v řešené věci naplněny.

[15] Vzhledem k povaze řízení jsou příkazní bloky vyplňovány ručně (přímo na místě), heslovým zápisem informací do příslušných polí. Ani stručné, resp. zkrácené formulace na blocích bez dalšího nevyvolávají pochybnost a umožňují z nich vycházet. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, vyplývá, že *„při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li*

v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění.” K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013 - 27, v němž uvedl, že je „zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil.” Zde je na místě přisvědčit stěžovateli, že na uvedených požadavcích je třeba bezvýhradně trvat.

[16] Z uvedeného vyplývá, že aby mohl být příkazový blok ze dne 4. 2. 2021 způsobilý a mohl se stát podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, musí z něj být čitelné informace o zjištění konkrétní osoby (přestupce) a popis jednání, které bylo kvalifikováno jako přestupek nezaměnitelným způsobem, včetně relevantních ustanovení zákona o silničním provozu.

[17] K přezkumu příkazových bloků slouží zejména námitkové řízení, ke kterému se Nejvyšší správní soud již opakovaně vyjadřoval, například v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, uvedl, že: „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ Toho se musí soud držet i v tomto případě.

[18] Nejvyšší správní soud z kopie příkazového bloku ze dne 4. 2. 2021, který je součástí správního spisu, ověřil, že obsahuje čitelně zapsané náležitosti rozhodné pro to, aby obstál jako podklad pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Příkazový blok ze dne 4. 2. 2021 obsahuje dostatečnou identifikaci žalobce, a to jménem a příjmením, datem narození, adresou trvalého bydliště a číslem občanského průkazu, vozilo je identifikováno pomocí registrační značky. Popisuje jednání žalobce takovým způsobem, že jej nelze zaměnit s jiným, je z něj evidentní skutkový děj: „*4. 2. 2021 v 7:30 hod, Praha 4, S. n. S. řidič MV Rgzn. X nedal přednost v jízdě protijedoucímu vozidlu při odbočování vlevo.*“, kterým přestupce porušil povinnost stanovenou v § 21 odst. 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích, a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 tohoto zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Čitelné je také označení úřední osoby, včetně čísla služebního průkazu, blok je řádně datován a podepsán.

[19] Z uvedeného je zjevné, že pokutový blok obsahuje nejméně základní náležitosti pro to, aby mohl obstát jako podklad pro zápis bodů do registru řidičů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 - 32, a ze dne

pokračování

16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013 - 27, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20). Kasační soud se proto plně ztotožňuje s hodnocením krajského soudu, který dospěl k obdobnému závěru.

[20] Dále kasační soud poznamenává, že vzhledem k přezkoumatelnosti příkazového bloku ze dne 4. 2. 2021 není přiléhavá argumentace stěžovatele stran pochybností o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Pokud stěžovatel v průběhu předchozího řízení nenamítal nesprávnost skutkových zjištění a průběh správního řízení a naopak s projednáním přestupku ve zkráceném příkazním řízení souhlasil, (což stvrdil svým podpisem), je na místě posoudit pouze způsobnost příkazního bloku ze dne 4. 2. 2021, stát se podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, nikoliv přezkoumávat skutkový stav. Tomu krajský soud v souladu s již citovaným rozsudkem č. j. 9 As 96/2008 - 44, beze zbytku dostál.

[21] Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že odmítá analogii stěžovatele s řízením ve věci prezidentského kandidáta K. J.. Tato argumentace je zcela nepřiléhavá, jelikož je založená na skutkovém hodnocení konkrétních petičních archů. Pokud by však měl kasační soud hodnotit požadavky „čitelnosti“, jak stěžovatel naznačuje, je pak nezbytné zmínit, že k vyřazení petentů došlo nejen v důsledku nečitelnosti některých údajů, ale zejména proto, že nebyli dohledáni jako existující v registru obyvatel. To však nenastalo v případě stěžovatele, který byl bez obtíží ztotožněn.

IV. Závěr a náklady řízení

[22] Nejvyšší správní soud neshledal kasační námitku stěžovatele důvodnou. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[23] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. května 2023

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

